

той е мъртъв. Отминах малко и виждам друга пещера; в нея намирам старец.

- За добро ли дойде, братко? Ходи ли в другата пещера при стареца?
- Да, отче...
- Получи ли нещо там?
- Не...
- Да, минаха вече 15 години, откак старецът почина.

А той бил в такова състояние, като че ли починал преди не повече от час. Старецът се помоли за мене и се отдалечи, славейки Бога.

Бележки. На север от Антиохия се възвисява планинският хребет Аман. Там, на планината имало две обители: едната в подножието, а другата - на върха на това възвишение. Освен основателя на аманските обители, който живял във втората половина на IV в., имената на другите подвижници останали неизвестни, а мнозина от тях се подвизавали в околностите на Антиохия. Живеели в пещерите, клисурите, в непроходимите дебри, знаел ги само Бог.

ГЛАВА 90

СМЪРТТА НА ДВАМА ОТШЕЛНИЦИ

"Копай тук!"

вама отшелници живяли над планината Рос, на планината, известна с названието "Криша", близо до реката Пиапа и обителта на авва Теодосий в Скопел. Старецът починал, и ученикът му, като се помолил, погребал го на планината. Минали няколко дни. Ученикът на отшелника слязъл от планината и, преминавайки покрай селото, видял човек, който работел на нивата си. "Почтени старче, - му казал той - стори милост, вземи твоя лизгар и лопата и ела с мен!" Зеделецът веднага тръгнал след него. Изкачил се на планината. Отшелникът показал на мирянина гроба на своя старец и казал: "Копай тук!" Когато той разровил гроба, отшелникът застанал на молитва и като я свършил, легнал в гроба и предал душата си Богу. Мирянинът, като заринал гроба, възнесъл благодарност към Бога. Слизайки от планината на хвърлей камък, казал в себе си: "Аз би трябвало да взема благословение от светиите." Но като се върнал, той вече не могъл да намери гроба им.

